

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

P. N. N., narozen X,
bytem X
zastoupen Mgr. Markem Eichlerem, advokátem
se sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1

proti

žalovanému

Ministerstvo vnitra ,
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného při rozhodování o žádosti ve věci č.j. OAM-07575/DP

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku vydal rozhodnutí o žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu podané dne 20. 4. 2018.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 17 210 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Marka Eichlera, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, při vyřizování jeho žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, kterou už žalovaného podal již dne 20. 4. 2018.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. V žalobě žalobce uvedl, že je žadatelem o udělení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Žádost inicioval u Odboru azylové a migrační politiky dne 20. 4. 2018 a u žalovaného je vedena pod č.j. OAM-07575/DP-2018.
3. Správní orgán rozhodnutím ze dne 19. 12. 2018 žádost zamítl. Proti tomu podal žalobce odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která svým rozhodnutím č.j. MV- 45728-2/2019 ze dne 7. 5. 2019 zrušila původní rozhodnutí správního orgánu I. prvního stupně a věc vrátila k novému projednání. K dnešnímu dni nemá žalobce informaci o tom, že by bylo o žádosti bylo rozhodnuto.
4. Přitom podle ust. § 169t odst. 6 písm. a bod 1) zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, je správní orgán povinen rozhodnout o žádosti žalobce ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, je-li žádost podána na území České republiky. S ohledem na skutečnost, že tato lhůta již uplynula, má žalobce za to, že žalovaný správní orgán je nečinný.
5. Žalobce též podal návrh na provedení opatření proti nečinnosti ze dne 13. 8. 2024, a v reakci na něj vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jakožto nadřízený správní orgán dne 10. 9. 2024 opatření proti nečinnosti č.j. MV-122390-3/SO-2024, kterým přikázala žalovanému správnímu orgánu vydat rozhodnutí do 60 dnů od doručení tohoto opatření. I tato přikázaná lhůta marně uplynula a žalobce nebyl do dnešního dne informován o tom, že by bylo o jeho žádosti rozhodnuto.
6. Vzhledem k těmto skutečnostem žalobce navrhl, aby městský soud vydal rozsudek, kterým žalovanému uloží povinnost rozhodnout o žádosti žalobce o udělení dlouhodobého pobyt ve lhůtě 30-ti dnů.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popíral oprávněnost žaloby, neboť nečinný nebyl, prováděl nezbytné úkony za účelem vyřízení předmětné žádosti. Uvedl, že dne 21.11.2023 bylo zjištěno, že účastníkem řízení je vedeno správní řízení o vyhoštění; žalobce je osobou strpěnou na území ČR. Dne 22.11.2023 správní orgán vydal usnesení o přerušení řízení z důvodu probíhajícího správního řízení o vyhoštění. Jelikož Police ČR dosud nevyrozuměla správní orgán o pravomocném výsledku řízení o vyhoštění, aktuální řízení je proto od 22.11.2023 přerušeno a dosud nedošlo k pravomocnému rozhodnutí o žádosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

8. Nad rámec řízení žalovaný uvedl, že dne 22.04.2014 žalobce požádal o udělení přechodného pobytu; o této žádosti nebylo dosud pravomocně rozhodnuto.
9. Vzhledem k těmto skutečnostem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

10. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadený postup žalovaného v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán; přitom vycházel ze skutkového stavu v době vydání tohoto rozsudku. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
11. Při jednání den 25. června 2025 setrval zástupce žalobce na svém skutkovém i právním stanovisku. Vzhledem k nepřítomnosti pověřeného zástupce žalovaného soud jeho stanovisko jakož i závěrečný návrh konstatoval z písemného vyjádření k žalobě.
12. Žaloba je důvodná.
13. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce podal dne 20. 4. 2018 žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky; žalovaný tuto žádost evidoval pod č.j. OAM-7575-28/DP-2018.
14. Ministerstvo vnitra pro provedeném řízení rozhodlo dne 19. 12. 2018 o zamítnutí žádosti; na základě odvolání ve věci rozhodovala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která dne 7. 5. 2019 rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušila a věc mu vrátila k dalšímu řízení.
15. Ze spisu je zřejmé, že v dalším postupu žalovaný opatroval potřební podklady pro posouzení odůvodněnosti žalobcovy žádosti, a to jak z vlastního podnětu, tak v součinnosti se žalobcem. Dne 22. 11. 2023 žalovaný řízení o žádosti přerušil, a to s odkazem na probíhající řízení ve věci správního vyhoštění žalobce, vedené Policií České republiky pod sp. zn. KRPA-198502-6/ČJ-2020-000022-SV.
16. Žalobce podáním ze dne 13. 8. 2024 uplatnil u Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců návrh na opatření proti nečinnosti, s tím, že žádost byla podána již v roce 2018, avšak ani dosud o ní nebylo rozhodnuto.
17. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců tomuto návrhu vyhověla a dne 10. 9. 2024 pod č.j. MV-122390-3/SO-2024, vydala opatření proti nečinnosti, kterým žalovanému uložila, aby do 60 dnů od doručení tohoto opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu žalobce, č.j. OAM-07575/DP-2018.
18. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
19. Podle ust. § 79 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

20. Podle ust. § 81 odst. 2 soudního řádu správního *je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.*
21. Podle ust. § 169t odst. 6 písm. a) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, *o žádosti ministerstvo rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti, je-li žádost podána na území.*
22. Z obsahu správního spisu je nepochybné, že žalobce svou žádost o povolení k dlouhodobému pobytu podal již v dubnu roku 2018, tedy před sedmi lety. Jakkoliv je lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti žalobce v zákoně o pobytu cizinců koncipována jako pořádková, nelze je zcela opomíjet, ale je v každém konkrétním případě zkoumat, zda byla respektována či nikoliv, resp. proč nebyla dodržena.
23. Podstatnou skutečností však v projednávané věci je to, že žalobce řádně uplatnil u Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců návrh na opatření proti nečinnosti žalovaného, přičemž Komise tomuto návrhu vyhověla a žalovanému uložila vydat rozhodnutí v řízení o žádosti do 60 dnů ode dne doručení opatření. Jestliže tedy již instancně nadřízený orgán po posouzení postupu žalovaného shledal, že žalovaný je v prodlení s vydáním rozhodnutí, pak soudu nezbylo, než tento závěr akceptovat, neboť neshledal nic, co by jej vyvracelo.
24. Komise své opatření proti nečinnosti vydala v září roku 2024, avšak žalovaný ve věci nejen že nerozhodl do 60 dnů, ale neučinil tak ani do 5. 3. 2025, tedy do podání žaloby, ba dokonce ani do dne rozhodnutí soudu o žalobě, tedy do dne 25. 6. 2025.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

25. Městský soud v Praze tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žalovaný je ve věci vydání rozhodnutí v řízení o žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu nečinný a žaloba byla podána důvodně. Podle ust. § 81 odst. 2 soudního řádu správního soud proto žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu podané dne 20. 4. 2018. Vzhledem k celkové dosavadní délce řízení, jakož i s přihlédnutím ke lhůtě stanovené Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců v jejím opatření proti nečinnosti, soud k tomu žalovanému stanovil lhůtu patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
26. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci úspěch a jeho náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2000 Kč a jednak z odměny advokátovi za tři úkony právní služby po 4620 Kč (převzetí věci, podání žaloby a účast u jednání soudu) a ze související náhrady hotových výdajů po 450 Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění. Náhradu v celkové výši 17 210 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce Mgr. Marka Eichlera, advokáta. rozsudku

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. června 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.